

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 22/2010 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22 din 24 martie 2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 30 martie 2010.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 12 iulie 2010.
Nr. 147.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2010
pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003
privind Codul fiscal**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 9 iulie 2010.
Nr. 787.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 27/2010 privind modificarea art. II din Legea nr. 203/2009
pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare
la nivelul unor operatori economici**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27 din 31 martie 2010 privind modificarea art. II din Legea nr. 203/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 12 aprilie 2010.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 12 iulie 2010.

Nr. 148.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 27/2010 privind modificarea art. II
din Legea nr. 203/2009 pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 79/2008
privind măsuri economico-financiare la nivelul
unor operatori economici**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2010 privind modificarea art. II din Legea nr. 203/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 9 iulie 2010.

Nr. 788.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2009 privind gestionarea fondurilor comunitare nerambursabile provenite din Fondul european de garantare agricolă, Fondul european agricol de dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și a fondurilor alocate de la bugetul de stat, privind gestionarea fondurilor nerambursabile alocate de la Comunitatea Europeană și a fondurilor alocate de la bugetul de stat aferente programului de colectare și gestionare a datelor necesare desfășurării politicii comune în domeniul pescuitului și a programului de control, inspecție și supraveghere în domeniul pescuitului și pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 218/2005 privind stimularea absorbției fondurilor SAPARD, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală, Fondul european pentru pescuit, Fondul european de garantare agricolă, prin preluarea riscului de creditare de către fondurile de garantare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aproba Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19 din 9 martie 2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2009 privind gestionarea fondurilor comunitare nerambursabile provenite din Fondul european de garantare agricolă, Fondul european agricol de dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și a fondurilor alocate de la bugetul de stat, privind gestionarea fondurilor nerambursabile alocate de la Comunitatea Europeană și a fondurilor alocate de la bugetul de stat aferente programului

de colectare și gestionare a datelor necesare desfășurării politicii comune în domeniul pescuitului și a programului de control, inspecție și supraveghere în domeniul pescuitului și pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 218/2005 privind stimularea absorbției fondurilor SAPARD, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală, Fondul european pentru pescuit, Fondul european de garantare agricolă, prin preluarea riscului de creditare de către fondurile de garantare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 16 martie 2010.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 12 iulie 2010.
Nr. 149.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2009 privind gestionarea fondurilor comunitare nerambursabile provenite din Fondul european de garantare agricolă, Fondul european agricol de dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și a fondurilor alocate de la bugetul de stat, privind gestionarea fondurilor nerambursabile alocate de la Comunitatea Europeană și a fondurilor alocate de la bugetul de stat aferente programului de colectare și gestionare a datelor necesare desfășurării politicii comune în domeniul pescuitului și a programului de control, inspecție și supraveghere în domeniul pescuitului și pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 218/2005 privind stimularea absorbției fondurilor SAPARD, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală, Fondul european pentru pescuit, Fondul european de garantare agricolă, prin preluarea riscului de creditare de către fondurile de garantare

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 74/2009 privind gestionarea fondurilor comunitare nerambursabile provenite din Fondul european de garantare agricolă, Fondul european agricol de dezvoltare rurală și Fondul

europăen pentru pescuit și a fondurilor alocate de la bugetul de stat, privind gestionarea fondurilor nerambursabile alocate de la Comunitatea Europeană și a fondurilor alocate de la bugetul de stat aferente programului de colectare și gestionare a datelor necesare desfășurării politicii comune în domeniul pescuitului și a programului de control, inspecție și supraveghere în domeniul

pescuitului și pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 218/2005 privind stimularea absorbției fondurilor SAPARD, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală, Fondul european pentru pescuit, Fondul european de garantare agricolă, prin preluarea riscului de creditare de către fondurile de garantare, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 9 iulie 2010.
Nr. 789.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2009 pentru modificarea art. 1 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2006 privind înființarea Fondului național de dezvoltare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45 din 13 mai 2009 pentru modificarea art. 1 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2006 privind înființarea Fondului național de dezvoltare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 21 mai 2009.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 12 iulie 2010.
Nr. 150.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2009 pentru modificarea art. 1 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2006 privind înființarea Fondului național de dezvoltare

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2009 pentru modificarea art. 1 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2006 privind înființarea Fondului național de dezvoltare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 9 iulie 2010.
Nr. 790.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 787**

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317, art. 318 și art. 319¹ din Codul de procedură civilă și a Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 317, art. 318 și art. 319¹ din Codul de procedură civilă și ale Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările ulterioare.

Dispozițiile din Codul de procedură civilă criticate au următorul conținut:

— Art. 317: „*Hotărârile irevocabile pot fi atacate cu contestație în anulare, pentru motivele arătate mai jos, numai dacă aceste motive nu au putut fi invocate pe calea apelului sau recursului:*

1. *când procedura de chemare a părții, pentru ziua când s-a judecat pricina, nu a fost îndeplinită potrivit cu cerințele legii;*

2. *când hotărârea a fost dată de judecători cu călcarea dispozițiilor de ordine publică privitoare la competență.*

Cu toate acestea, contestația poate fi primită pentru motivele mai sus-arătate, în cazul când aceste motive au fost invocate prin cererea de recurs, dar instanța le-a respins pentru că aveau nevoie de verificări de fapt sau dacă recursul a fost respins fără ca el să fi fost judecat în fond.”;

— Art. 318: „*Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admitându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.”;*

— Art. 319¹: „*Instanța poate suspenda executarea hotărârii a cărei anulare se cere, sub condiția depunerii unei cauțiuni. Dispozițiile art. 403 alin. 3 și 4 se aplică în mod corespunzător.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) referitoare la statul român, art. 11 alin. (2) referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (1) privind universalitatea, art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 20 referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, precum și dispozițiile art. 1 și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 317, art. 318 și art. 319¹ din Codul de procedură civilă, prin raportare la aceleași prevederi constituționale ca cele invocate în prezenta cauză. În acest sens sunt Decizia nr. 102 din 20 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 16 februarie 2009, Decizia nr. 71 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 27 ianuarie 2009, și Decizia nr. 1.676 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 25 februarie 2010.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317, art. 318 și art. 319¹ din Codul de procedură civilă și a Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Mihaela Almășan în Dosarul nr. 380/57/2009 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 380/57/2009, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317, art. 318 și art. 319¹ din Codul de procedură civilă și a Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Mihaela Almășan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că drepturile fundamentale trebuie garantate într-o manieră concretă și reală, iar nu iluzorie și teoretică, imposibilitatea concretă de sesizare a unei instanțe de către persoana interesată constituind o încălcare a dreptului acesteia de acces liber la justiție. Legea nr. 146/1997 reprezintă o încălcare evidentă a accesului liber la justiție și a dreptului la apărare, deoarece titularului unui interes legitim i se refuză mijloacele legale de natură să-i permită apărarea acestui drept. De asemenea, dispozițiile art. 317, art. 318 și art. 319¹ din Codul de procedură civilă contravin prevederilor art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1) și (2), art. 20 și art. 21 din Legea fundamentală.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția comercială arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997, Curtea constată că aceasta a fost examinată în repetate rânduri pe calea controlului de constituționalitate a posteriori prin raportare la normele constituționale și internaționale invocate în cauza de față. De exemplu, prin Decizia nr. 494 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 19 iunie 2008, și Decizia nr. 1.319 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 26 februarie 2009,

Curtea, soluționând excepția de neconstituționalitate, a reținut, pentru argumentele acolo expuse, că prevederile Legii nr. 146/1997 sunt constituționale.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317, art. 318 și art. 319¹ din Codul de procedură civilă și a Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Mihaela Almășan în Dosarul nr. 380/57/2009 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 788

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (5) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.061/226/2009, **Judecătoria Făgăraș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (5) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nachema Engineering” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin art. 16 alin. (1) și art. 129 din Constituție, deoarece permite creditorului să-și realizeze pretinsa creanță atât pe calea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007, cât și pe calea dreptului comun, pe când debitorului nu i se oferă dreptul de a administra probe în apărare. Apreciază, de asemenea, că, prin suprimarea dreptului debitorului de a exercita calea de atac a recursului, precum și de a efectua apărările de fond în cadrul contestației la executare, se încalcă prevederile art. 21 alin. (1) și (3), art. 24 alin. (1) din Legea fundamentală. În continuare, se invocă și dispozițiile art. 129 din Constituție referitoare la folosirea căilor de atac.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (5) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nachema Engineering” — S.R.L. în Dosarul nr. 2.061/226/2009 al Judecătoria Făgăraș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Judecătoria Făgăraș apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 alin. (5) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007, ordonanță aprobată prin Legea nr. 118/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 2 iunie 2008.

Textele criticate au următorul conținut:

— Art. 13 alin. (5): *„Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă.”;*

— Art. 14 alin. (2): *„Împotriva executării silite a ordonanței de plată debitorul poate face contestație la executare, potrivit dreptului comun. În cadrul contestației nu se pot invoca decât aspecte legate de procedura de executare.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) și (3) referitoare la accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare și art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor Ordonanței de

urgență a Guvernului nr. 119/2007 s-a pronunțat în repetate rânduri, exemplul fiind Decizia nr. 1.001 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2008, sau Decizia nr. 1.116 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008. Cu acele prilejuri, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 a fost adoptată pentru a stabili măsuri pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată asumate prin contracte comerciale și pentru stabilirea unei proceduri simplificate de soluționare a acțiunilor în justiție având ca obiect asemenea obligații. Or, potrivit art. 126 din Constituție, competența instanțelor de judecată și procedura în fața acestora se stabilesc prin lege, precum ordonanța criticată. Prevederile de lege criticate sunt în sensul aplicării principiului rolului activ al judecătorului, care, la soluționarea pricinilor în primă instanță, are obligația de a încerca împăcarea părților. Faptul că, potrivit art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, judecătorul citează părțile pentru explicații și lămuriri și stăruie în efectuarea plății sumei datorate nu înseamnă ca acesta se antepunșă, întrucât hotărârea se va da numai după ce judecătorul va analiza toate probele aflate la dosar, inclusiv cele propuse de debitor. Mai mult, art. 2 din ordonanță prevede că procedura reglementată de acest act normativ vizează exclusiv creanțele certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă din contracte comerciale, iar art. 10 dispune că ordonanța de plată se va emite numai în urma verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, instanța constatând că cererea este întemeiată.

Pe de altă parte, dispozițiile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 dau posibilitatea contestării de către debitor a ordonanței de plată și reglementează procedura pentru exercitarea căii de atac. Așa fiind, se constată că prevederile art. 13 și 14 din ordonanță nu numai că nu încalcă dreptul la apărare și dreptul părților la un proces echitabil, ci, dimpotrivă, dau expresie acestor drepturi.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (5) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nachema Engineering” — S.R.L. în Dosarul nr. 2.061/226/2009 al Judecătoria Făgăraș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 789

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) teza a doua și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) teza a doua și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție invocată de Societatea Comercială „All Plan Construction” — S.R.L. în Dosarul nr. 25.136/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal este prezentă partea Societatea Comercială „Visali Prod Com” — S.R.L., prin avocat Cristina Ticu-Jianu din cadrul Baroului București, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului părții Societatea Comercială „Visali Prod Com” — S.R.L., care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 25.136/299/2009, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) teza a doua și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție invocată de Societatea Comercială „All Plan Construction” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât limitează dreptul la apărare ca urmare a imposibilității de a administra, în afara înscrisurilor, și a altor probe, precum martorii sau expertizele tehnice. Mai mult decât atât, prin textele în cauză, pe care se întemeiază cererea creditorului, este îngăduit și accesul liber la justiție, întrucât debitorul nu poate acționa împotriva creditorului decât pe calea dreptului comun, care este mult mai costisitoare decât procedura somației de plată.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția invocată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) teza a doua și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile criticate au, în prezent, următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1): *„Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.”;*

— Art. 6: *„(1) Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.*

(2) Când în urma examinării prevăzute la alin. (1) constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată.

(3) Termenul de plată nu va fi mai mic de 10 zile și nici nu va depăși 30 de zile. Judecătorul va putea stabili alt termen potrivit înțelegerii părților.

(4) Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.”;

— Art. 10 alin. (2): *„Prin contestația la executare debitorul poate invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu, cu excepția cazului în care a formulat, potrivit art. 8, cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului.”;*

— Art. 11¹: *„(1) Ordonanța privind somația de plată nu are autoritate de lucru judecat cu privire la fondul raporturilor juridice dintre părți.*

(2) Prevederile art. 338 din Codul de procedură civilă se aplică în mod corespunzător.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale

cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, se constată că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor criticate, prin raportare la aceleași norme constituționale invocate și în prezenta cauză.

De exemplu, prin Decizia nr. 1.388 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 29 decembrie 2008, Curtea a reținut că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 instituie o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, pentru a asigura recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor. Acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă, utilizabile în prima fază la înscrisuri, completate cu explicațiile și lămuririle date de părți. Potrivit art. 1 alin. (1) din ordonanță, această procedură se aplică doar în cazul „creanțelor certe, lichide, exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege”, întrucât ordonanța cu somația de plată, ce urmează a fi emisă de judecător, se va referi doar la obligații de plată a unor sume de bani rezultate din înscrisuri însușite de părți, este justificată

cerința ca dovada acestora să se facă prin înscrisuri. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Limitarea este deopotrivă valabilă pentru ambele părți, ele având condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare.

Curtea a constatat, totodată, că este justificată limitarea formulării apărărilor pe fondul cauzei în cadrul contestației la executare, dacă anterior s-a formulat cerere de anulare la a cărei judecată se puteau valorifica apărărilor de fond. De altfel, dispozițiile art. 10 din ordonanță nu sunt determinante în soluționarea cauzei, întrucât obiectul acesteia nu este contestație la executare.

Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că ordonanța cu somația de plată, emisă de judecător, în măsura în care a rămas irevocabilă, are autoritatea lucrului judecat în privința obligațiilor de plată prevăzute la art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001. Art. 11¹ din ordonanță exclude autoritatea lucrului judecat, „cu privire la fondul raporturilor juridice dintre părți”, tocmai în scopul de a da posibilitatea părților ca ulterior să își valorifice, conform normelor din dreptul comun, eventualele pretenții de altă natură, izvorâte din aceleași raporturi juridice.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluțiile pronunțate prin deciziile menționate, cât și considerentele acestora sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) teza a doua și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție invocată de Societatea Comercială „All Plan Construction” — S.R.L. în Dosarul nr. 25.136/299/2009 al Judecătoria Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 790

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Augustin Zegrean — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Simona Ricu — procuror
Daniela Ramona Marișiu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lactag” — S.A. în Dosarul nr. 1.342/46/2009 al

Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.342/46/2009, **Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepție de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lactag” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul criticat contravine prevederilor art. 16 și 21 alin. (3) din Legea fundamentală, deoarece creează o distincție între subiecte aflate în aceeași situație, în funcție de modul în care acestea înțeleg să-și exercite dreptul de a solicita anularea actului, obligarea autorității contractante de a emite un act, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim fie pe cale administrativ-jurisdicțională, fie în justiție.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la Decizia nr. 732 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 592 din 7 august 2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 281 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, ordonanță aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 20 iulie 2006. Art. 281 a fost modificat prin art. II pct. 54 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2009 privind unele măsuri în domeniul legislației referitoare la achizițiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 12 martie 2009.

Textul criticat are următorul conținut:

— Art. 281: „(1) *Deciziile Consiliului privind soluționarea contestației și obligarea la plata amenzii pot fi atacate cu plângere la instanța judecătorească prevăzută la art. 283 alin. (1), în termen de 10 zile de la comunicare, atât pentru motive de nelegalitate, cât și de netemeinicie.*

(2) *Plângerea va fi formulată în scris și va fi motivată, dispozițiile art. 270 alin. (1) aplicându-se în mod corespunzător.*

(3) *Partea care formulează plângerea are obligația să comunice, în termenul prevăzut la alin. (1), o copie a acesteia, precum și a înscrisurilor doveditoare și părții adverse, depunând dovada de comunicare în fața instanței până la primul termen de judecată.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 732 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 592 din 7 august 2008, a statuat că, în această materie, legea a prevăzut două căi alternative prin care persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al autorității contractante poate contesta actul respectiv, ceea ce nu este de natură a contraveni principiului constituțional al egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. Opțiunea pentru una dintre cele două posibilități (calea administrativ-jurisdicțională sau calea justiției) plasează persoanele vătămate în situații juridice diferite, iar sub acest aspect Curtea Constituțională a reținut în mod constant, în jurisprudența sa, în concordanță cu practica jurisdicțională a Curții Europene a Drepturilor Omului, că principiul egalității nu înseamnă uniformitate, numai similitudinea de situații impunând un tratament juridic nediferențiat.

De asemenea, prin Decizia nr. 569 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, Curtea a statuat că obligația ca plângerea să îndeplinească condițiile prevăzute de art. 270 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, precum și de a fi comunicată în copie, alături de înscrisurile doveditoare, și părții adverse, are ca scop desfășurarea cu celeritate a procedurii judiciare de soluționare a plângerii, în vederea asigurării dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte deja examinate de Curte prin deciziile menționate și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în acestea își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lactag” — S.A. în Dosarul nr. 1.342/46/2009 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 799

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Maia în Dosarul nr. 1.123/98/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, indicând, în acest sens, Decizia nr. 273/2009 a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.123/98/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali.**

Excepția a fost ridicată de Consiliul Local al Comunei Maia într-o cauză privind soluționarea unui recurs formulat împotriva unei sentințe civile prin care s-a dispus anularea unei hotărâri de constatare a încetării de drept a unui mandat de consilier local.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece „înlătură posibilitatea părților de a exercita vreo cale de atac împotriva sentinței pronunțate de instanța de fond”, îngrădind, în același timp, „accesul la treptele de jurisdicție superioare, destinate controlului judiciar.”

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, deoarece exercitarea căilor de atac se realizează „în condițiile legii”, iar accesul la justiție este garantat prin formularea contestației judiciare la instanța de contencios administrativ, în condițiile art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 5 din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 27 iunie 2006. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 9 alin. (4): „(4) În cazurile prevăzute la alin. (2) lit. c)—e) și h¹), hotărârea consiliului poate fi atacată de consilier, la instanța de contencios administrativ, în termen de 10 zile de la comunicare. Instanța se va pronunța în termen de cel mult 30 de zile. În acest caz, procedura prealabilă nu se mai efectuează, iar hotărârea primei instanțe este definitivă și irevocabilă.”;

— Art. 9 alin. (2) lit. c)—e) și h¹), la care textul de lege criticat face trimitere, prevede următoarele: „(2) Calitatea de consilier local sau de consilier județean încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în următoarele cazuri: (...)

c) schimbarea domiciliului într-o altă unitate administrativ-teritorială, inclusiv ca urmare a reorganizării acesteia;

d) lipsa nemotivată de la mai mult de 3 ședințe ordinare consecutive ale consiliului;

e) imposibilitatea exercitării mandatului pe o perioadă mai mare de 6 luni consecutive, cu excepția cazurilor prevăzute de lege; (...)

h¹) pierderea calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse la art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 129 — Folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali au mai fost supuse controlului de constituționalitate, concretizat prin Decizia nr. 273

din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 13 aprilie 2009.

Curtea a examinat, cu acel prilej, critici de neconstituționalitate referitoare la caracterul definitiv și irevocabil al hotărârii prin care prima instanță de judecată soluționează acțiunea în contencios administrativ formulată de un consilier local sau județean împotriva hotărârilor pronunțate de consiliu în cazurile de încetare de drept a mandatului, înainte de expirarea duratei normale a acestuia, prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. c)—e) și h¹) din Legea nr. 393/2004, și a reținut că, în contextul normelor conținute de art. 21, art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, „reglementarea unor reguli speciale de procedură în materie electorală este justificată pentru a asigura stabilitatea în funcționarea autorităților administrației publice locale și desfășurarea activității lor specifice într-un cadru de normalitate.” Mai departe, a constatat că „acestea sunt și rațiunile pentru care, de pildă, dispozițiile art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 instituie o excepție de la regula parcurgerii procedurii prealabile, specifică contenciosului administrativ. Prin urmare, caracterul definitiv și irevocabil al hotărârii pronunțate, în primă instanță, de instanța de contencios administrativ, prin care este soluționată acțiunea formulată de consilier împotriva hotărârilor consiliului privind cazurile de încetare de drept a mandatului, înainte de expirarea duratei normale a acestuia, prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. c)—e) și h¹), nu este de natură să contravină normelor art. 129 din Constituție. De altfel, obligativitatea asigurării unui dublu grad de jurisdicție, astfel încât hotărârea primei instanțe să fie examinată de către o jurisdicție superioară subzistă doar în materie penală, potrivit art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar dreptul la un recurs efectiv, exercitat în fața unei instanțe naționale, garantat de art. 13 din Convenție oricărei persoane, este asigurat, de vreme ce art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 reglementează accesul consilierului la instanța de contencios administrativ pentru soluționarea acțiunii îndreptate împotriva unui act al unei autorități administrative prin care pretinde încălcarea unui drept sau interes legitim al său.”

În lipsa unor elemente noi relevate în prezenta cauză și pentru identitate de rațiune, Curtea constată că cele reținute în decizia menționată își păstrează valabilitatea.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Maia în Dosarul nr. 1.123/98/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 842

din 24 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 303 alin. 3
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 303 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Doru Colac în Dosarul nr. 4.060/45/2006 (nr. în format vechi 4.060/2006) al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că doamna avocat Mariana Ștefan din cadrul Baroului București, în calitate de apărător ales al autorului excepției, a depus o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată, întrucât, din motive medicale, nu se poate prezenta în fața Curții. Depune o scrisoare medicală potrivit căreia a suferit o intervenție chirurgicală, iar la data de 29 mai a fost externată cu recomandarea de a evita traumatismele și efortul.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii formulate, deoarece doamna avocat nu este în imposibilitate de a se deplasa, cu atât mai mult cu cât a fost prezentă zilele trecute la postul de televiziune OTV.

Curtea, deliberând asupra cererii formulate, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, și ținând seama de concluziile procurorului, respinge cererea formulată, deoarece de la data externării, respectiv 29 mai 2010, și până în prezent doamna avocat a avut posibilitatea să întreprindă demersurile necesare în vederea obținerii acordului prealabil al clientului pentru substituirea sa în acord cu dispozițiile art. 221 din Statutul profesiei de avocat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.060/45/2006 (nr. în format vechi 4.060/2006), **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 303 alin. 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Doru Colac în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă

dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (1)—(3), art. 23 și 24, precum și dispozițiile art. 5 și 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece se poate ataca cu recurs doar încheierea prin care s-a dispus suspendarea cauzei, nu și încheierea prin care s-a respins cererea de suspendare.

Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. De asemenea, din perspectiva criticilor formulate, arată că se contestă o omisiune de reglementare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 303 alin. 3 cu denumirea marginală *Suspendarea judecării* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Încheierea dată în primă instanță prin care s-a dispus suspendarea cauzei poate fi atacată separat cu recurs la instanța superioară în termen de 24 de ore de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei lipsă. Recursul nu suspendă executarea și se judecă în termen de 3 zile.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 126 și 129 din Constituție, legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești în cadrul procedurii de judecată, precum și modul de exercitare a acestora. În virtutea acestei competențe, legiuitorul stabilește hotărârile judecătorești împotriva cărora pot fi exercitate căile de atac și condițiile în care pot fi folosite aceste căi.

În ceea ce privește încheierile, ca specie de hotărâri judecătorești pronunțate în cursul procesului, dar prin care nu se soluționează fondul cauzei, acestea nu pot fi atacate, de regulă, decât odată cu hotărârile judecătorești care soluționează fondul cauzei, care sunt, potrivit dreptului procesual penal român, sentințele și deciziile. Stabilind, prin art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, că încheierile pot fi atacate cu

recurs numai odată cu sentința sau cu decizia atacată, legiuitorul a acționat în limitele competenței sale, prevăzute prin dispozițiile constituționale evocate mai sus. Regula exercitării căilor de atac împotriva încheierilor numai odată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei se impune pentru asigurarea desfășurării procesului cu celeritate, într-un termen rezonabil, exigență recunoscută cu valoare de principiu atât în sistemul nostru constituțional, cât și în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră la art. 6 paragraful 1 dreptul oricărei persoane „la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale”. Sub acest aspect, prin posibilitatea exercitării căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, prin care se soluționează fondul cauzei, este asigurat accesul liber la justiție.

Faptul că încheierea prin care se respinge cererea de suspendare nu este supusă niciunei căi de atac se explică, pe de o parte, prin necesitatea de a evita o prelungire abuzivă a procesului, iar pe de altă parte, prin aceea că ea poate fi atacată cu recurs odată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei.

Sușținerea autorului excepției de neconstituționalitate conform căreia prin dispozițiile art. 303 alin. 3 din Codul de procedură penală se încalcă prevederile constituționale

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 303 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Doru Colac în Dosarul nr. 4.060/45/2006 (nr. în format vechi 4.060/2006) al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 847

din 24 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal, excepție ridicată de Ștefan Kiss în Dosarul nr. 1.621/234/2009 al Judecătoriei Gheorgheni.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.621/234/2009, **Judecătoria Gheorgheni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281 din Codul penal**, excepție ridicată de Ștefan Kiss în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 73 alin. (1) și art. 115 alin. (1), deoarece, de vreme ce Parlamentul nu poate adopta decât legi constituționale, organice și ordinare, este evident că nu poate emite o lege specială cu referire la exercitarea fără drept a profesiei. În plus, art. 115 alin. (1) din Constituție „consfințește împrejurarea în care Parlamentul poate adopta decât o singură lege specială — legea prin care Guvernul este abilitat pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice. Prin urmare, legea specială invocată de art. 281 din Codul penal nu poate fi Legea nr. 51/1995, pentru că legea avocaturii este „LEGE ORGANICĂ, NU SPECIALĂ.”

Judecătoria Gheorgheni opinează că excepția este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal, excepție ridicată de Ștefan Kiss în Dosarul nr. 1.621/234/2009 al Judecătoriei Gheorgheni.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 281 — *Exercitarea fără drept a unei profesii din Codul penal*, care au următorul conținut: „*Exercitarea fără drept a unei profesii sau a oricărei alte activități pentru care legea cere autorizație ori exercitarea acestora în alte condiții decât cele legale, dacă legea specială prevede că săvârșirea unor astfel de fapte se sancționează potrivit legii penale, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 1 an sau cu amendă.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 382 din 13 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 12 mai 2010, Curtea Constituțională a respins ca nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

